

Aanbestedingswet is al achterhaald

Europese richtlijnen bieden nieuwe kansen voor innovatieve samenwerkingsverbanden

Martijn Linnartz

Met de publicatie van de voorstellen voor de nieuwe Europese aanbestedingsrichtlijnen doet zich de vraag voor of een verdere behandeling van het wetsvoorstel voor de Nederlandse aanbestedingswet wel zo verstandig is. Dit wetsvoorstel vormt immers de implementatie van de huidige aanbestedingsrichtlijnen en voorziet niet in de mogelijkheden die de voorstellen voor de nieuwe richtlijnen te bieden hebben.

Op 20 december heeft de Europese Commissie haar voorstellen voor de nieuwe aanbestedingsrichtlijnen — voor de fijnproevers: COM(2011)895, COM(2011)896 en COM(2011)897 — officieel bekendgemaakt. Met deze nieuwe richtlijnen beoogt de Commissie onder meer een eenvoudiger en flexibeler kader in het leven te roepen, waarmee de toegang van het midden- en kleinbedrijf tot over-

heidsopdrachten wordt vergroot. Daarnaast moet dit kader meer mogelijkheden bieden om aanbestedingsprocedures in te zetten ter realisatie van gemeenschappelijke beleidsdoelstellingen, waaronder de bescherming van het milieu en het bevorderen van innovatie.

Om deze doelstellingen te bereiken heeft de Commissie, in vergelijking met de thans geldende aanbestedingsrichtlijnen (2004/17/EG en 2004/18/EG), een aantal interessante bepalingen in de voorstellen voor de nieuwe aanbestedingsrichtlijnen opgenomen. Zo kennen de voorstellen bijvoorbeeld de mogelijkheid 'innovatieve samenwerkingsverbanden' aan te gaan en de mogelijkheid overheidsopdrachten te gunnen op basis van een berekening van de 'life cycle costs'.

Verder introduceert de Commissie in haar voorstellen het zogenoemde Europees aanbestedingspaspoort, waarmee

ondernemers op eenvoudige en goedkope wijze de vereiste administratieve documentatie kunnen aanleveren.

Met de publicatie van de voorstellen voor de nieuwe aanbestedingsrichtlijnen doet zich de vraag voor of een verdere behandeling van het wetsvoorstel voor de Nederlandse aanbestedingswet wel zo verstandig is. Immers, door het ongewijzigde wetsvoorstel verder in behandeling te nemen blijven belangrijke kansen liggen voor aanbestedende diensten en ondernemers die zich met innovatie en duurzaamheid bezig (willen) houden.

Daarnaast leidt de uiteindelij-

Toegang van het midden- en kleinbedrijf tot overheidsopdrachten wordt vergroot

ke inwerkingtreding van het huidige wetsvoorstel op termijn tot onnodige verwarring en daarmee kosten. Daar waar de definitieve versies van de nieuwe richtlijnen af zullen wijken van het nationale wettelijke kader, doet zich immers de vraag voor welke regels er gelden en hoe deze moeten worden geïnterpreteerd.

Een en ander dwingt de Nederlandse wetgever de voorstellen voor de nieuwe aanbestedingsrichtlijnen op korte termijn grondig te bestuderen en waar mogelijk — alvast — wijzigingen van het huidige wetsvoorstel door te voeren. In de huidige economische tijd dienen immers alle mogelijke kansen te worden benut en het maken van onnodige kosten dient te worden voorkomen. De vraag is evenwel of de Nederlandse wetgever daartoe zal overgaan, of dat hij doorgaat op de al ingeslagen weg.

Mr. M. Linnartz is promovendus bij Universiteit Leiden.